

תמרורים

המפיק

נחוג ♦ יום־הולדתו ה־56 של מנחם גולן, איל־קולנוע ובעל רשת תות בתי קולנוע בארץ. באיטליה, בהוֹלנד ובאנגליה, שאליהם צירף רשת נוספת (של 12 בתי־קולנוע גרמניים) ביוס־הולדתו. גולן, המפיק השנה 20 סרטים בהוצאה של כמאה מיליון דולר, הוא בנו של חשמלאי טברייני, שחתר מאז ומתמיד אל הבימה: בגיל 13 ידע את רוב מחזותיו של שקספיר בעליפה וגם היה משלם מיל לכל ילד מן השכונה שהיה בא לחזות בסרטים תוצרת־בית, שאותם הפיק כבר אז. לפני שעשה את חילו, הספיק גולן גם להיות בקורסי־טניס של חיל־האוויר, גם להיות שומר־לילה בקונסוליה הישי ראלית בלונדון וגם להיות אב לשלוש בנות.

המלח

נחוג ♦ יום־הולדתו ה־70 של הרמן ווק, סופר אמריקאי־יהודי שגר דע ברבייה־מכר שלו (מהמרד על ה־קיינ עד רוחות־מילחמה). ווק שומר המיצות שירת בימי מלחמת־העולם בחיל־הים האמריקאי, מה שסיפק לו את הרקע למרד וייתכן גם את ההשראה לבנו, שאחרי שעלה ארצה, עושה עתה את שרות־החובה שלו בצה"ל, בחיל־הים.

השיכור

נפטר ♦ בלונדון, בגיל 70, הלורד ג'ורג' בראון, מי שהיה סגן ראש־הממשלה ושר־החוק של בריטניה בשנות ה־60. בראון, בנו של נהג־מש"אית אירי, היה מפורסם בנטייתו לטיפה המרה (לעיתים: שש כוסיות לפני ארוז חת־הצהריים), באשתו היהודיה, שאר תה זנה, בגיל 67, לטובת מוכירתו בת ה־30, ובגילוי־הלב המוחלט שלו. היה זה בראון שאמר פעם לגולדה מאיר, בעת ביקור בארץ: "את כסך הכל יהוֹר דיה מרוסיה, שכאה לישראל דרך אמריקה".

התוקע

נפטר ♦ בראשו־לציון, בגיל 71, אריה קוצר, מורה וסופר (בדום מפציע שחר), שעבד בחייו, כבנו של רב ליטאי, את כל הקשת הימנית מכיתה אצ"ל ולח"י עד חירות והתחיה. פירסומו של קוצר בא לו כאשר נאסר על־ידי הבריטים אחרי שתקע בשופר בעת תפילת־הנעילה של יום־הכיפורים, ברחבת הכותל המערבי (מעשה שאותו אסרו הבריטים כדי למנוע חיכוכים עם המוסלמים בהרהיבת הסמוך) וגורש, בסופו של דבר, למחנה מעצר באפריקה. אחרי קום המדינה היה קוצר גם בין אנשי הלח"י, שנעצרו כחשודים בקשר לרציחתו בירושלים של הנסיד השוודי, מתווך האו"ם פולקה ברנדוט (שהציע לבנאם את ירושלים), אולם שוחרר ממעצרו אחרי ששבת שביית־רעב במשך 14 יום.

הבנקאי

נפטר ♦ בתל־אביב, בגיל 84, טובה סלומון, מראשונות העיר ואלמנתו של אריה סלומון, יליד יורד שלים, תלמיד־ישיבה שהיה בין מייסדי אגודת־הספורט מכבי בבירה בראשית המאה, וכבעל נתינות גרמנית שירת במלחמת־העולם הראשונה בלהק חיל־האוויר הגרמני, שהיה מסופח ל־צבא התורכי באיזור סלומון, אבי של צלם־העיתונות מקסים סלומון (צלם־הקבע הראשון של העולם הזה ולאחר מכן בעל מועדוני־צלילה) ניסה, אחרי המלחמה, את כוחו במישחק בתיאטרון ירושלמי, אך העדיף, לבסוף, קאר־יירה בנקאית, שאותה החל בסניף אפ"ק (אנגלו־פלשתיני קומפני קורד) מתה של בנק לאומי בכיירות ואתה סיים, כעבור עשרות שנים, כמנהל סניף בביל יפו.

השוכני שדן במעצרו של החשוד במיקרי־האונס בצפון

תל־אביב אמר שהראיות משכנעות בצורה מדהימה.

"העולם הזה" מנתח את השיטות הנהוגות בזיהוי של אנס

דם, זרע, רובה ונענ

דים, המתהווים בכל נעל בזמן נעילתה. בדרך־כלל אלה הם שירי בוך וארי מה, הנדבקים בנעל ויוצאים גבושויות בולטות, חורים, סימן קרעים או מסמר רים, כאשר משוים הסימנים הברורים ביותר וגרלם, מיקומם בסולל

שר לקבוע בנטיחון כמעט מוחלט את זהות הנעליים. נראה כי במקרהו של האנס מצפון תל־אביב יש בידי המישטרה זיהוי כזה. סימן הזהוי הברור ביותר אדם במקום הפשע הוא

טביעת־האצבע שלו. בתי־המישפט מקבלים זיהוי של טביעת־אצבע ללא עירעור. מאחר שהאנס נהג ליטול סכינים מתוך מיטתו של הנאנסות, ברור כי המישטרה לקחה מייד אחרי על מעשה־האונס טביעת־אצבע מכל

האם החשוד שעצרה המישטרה הוא באמת האנס מצפון תל־אביב? שאלה זו מעסיקה בימים אלה כל הנאנסות, את אנשי המישטרה ואלפים מתושבי תל־אביב. האם הגבר הערבי בן ה־31, המוחזק במעצר כבר יותר מעשרה ימים, הוא האיש שהטיל את חיתתו על הנשים הכודרות המת־גוררות בצפון־העיר?

כאשר נעצר הגבר, ששמו עדיין אסור לפירסום, ביום האחרון של חודש מאי, קיוו אנשי המישטרה בכל ליבם כי פתרו את הכעיה והסירו את פחד האנס מעל העיר. אולם מנסיון העבר למרו, שאין לפרסם מייד את דבר תפיסתו של חשוד, פן יתגלה כי היה זה מעצרי־שווא.

איש־מישטרה אמר עם מעצרו של החשוד: "חסר לנו שאנחנו נפרסם כי עצרנו את האנס מצפון תל־אביב והי לילה הוא יכה שנית. הרי נעשה צחוק מעצמנו".

כשלב הראשון טרם היו חוקרי המישטרה בטוחים כי זהו האיש שביצע יותר משמונה מעשי אונס בשנה האחרונה.

המישטרה המתונה יותר משבוע, עד שהסירה את האופל הכבד מן הפרשה, מכיוון שחיקתה עד שיגיעו לזיהוי תוצאות מבדיקות־המעבדה. אומנם, נציג המישטרה, שביקש השבוע את הארכת מעצרו של החשוד, הטיל עדיין אופל מוחלט על בריקות אלה, אך מתוך החקירה התגלו כמה וכמה פרטים. ידוע כבר כי כאשר החלה המישטרה לחקור את מיקרי־האונס, היא מצאה נכמה מקומות עיקבות־ארס חשודות. העקבות הוטבעו בגבס וצולמו. המישטרה חיקתה עד שיהיה בידיה חשוד מתאים, כדי לברוק אם נעליו מתאימות לעקבות שבידה.

שריטות ונשיכות

בשנים האחרונות התפתחו מע־כדות המישטרה בצורה יוצאת מן הכלל, והן כיום בין עשר המעבדות המ־שוכללות ביותר בעולם. מומחה־מע־כדה יכולים, בעזרת מכשירים חדישים ומרויכים, להשוות עיקבות־נעל ולק־בוע בנטיחון אם יש ביניהן זהות. הע־קבה נברקת קודם כל על־פי גולה וסוג הסימנים שהוטבעו בה בנטי־החרושת. אם אלה מתאימים לנעלו של החשוד, ממשיכים לברוק את הסימנים המיוחדים

החשוד (באמצע) מובל במיסדרון בית־המישפט האם מימצאי בדיקות־המעבדה היו בלתי־אחידים!

מקום אפשרי שבו נגע האנס ועל כן יתכן מאוד, שאם האנס לא לבש כפי פות, ניתן לזהותו בביטחה על־פי טביעת־אצבעותיו.

מלבד שני סימנים אלה ישנם אמצעי זיהוי שאינם משתנים מאונס לאונס. בכל מיקרה אונס נברקת הנפגעת מייד אחרי שהיא מגישה את תלונתה. החוקרים המנוסים מבררים מפיה כל פרט היכול לעזור בזיהוי האנס ובאיי־תורו. היא נחקרת על צורתה, גובהה, קולו ומבנה ידיו. היא נחקרת גם על צורת כיצוע האונס, מה בריוק עשה התוקף ומה אמר לה. הנפגעת נשאלת אם השאירה סימנים על גוף התוקף, אם בהתנגדותה פרטה אותו או נשכה אותו. כל הפרטים הללו נרשמים מייד עם הגשת התלונה.

אחרי התלונה נלקחת המתלוננת למכון לרפואה מישפטית או לגיני קולוג בבית־חולים, הרופא בורק אם נשאר בגופה שרידי־זרע. לעיתים נשארים שרידי־זרע גם על בגדיה או על כלי־המיטה, וגם אלה נשלחים למעבדה. הרופא, הבורק את הנפגעת, מנסה המשך (בעמוד 42)

